



**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.207/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Dr. Nagy Szabolcs előadó bíró

Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér bíró

A felperes: felperes1 (cím1.)

A felperes képviselője: Dr. Marján Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1; cím2)

Az alperes: Baranya Megyei Kormányhivatal (cím3)

Az alperes képviselője: képviselő kormánytisztviselő

A per tárgya: helyi adó ügyben indult közigazgatási jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

A fellebbezéssel támadott határozat: Pécsi Törvényszék 3.K.700.973/2020/12. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] A Vajszlói Közös Önkormányzati Hivatal Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2020. március 2. napján kelt HIR/414-1/2020. számú határozatával a felperes tulajdonában lévő helység1 helyrajzi szám1 hrsz-ú ingatlan után a 2020. adóévtől évente 124.100 forint telekadót állapított meg.

[2] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2020. április 17-én meghozott BA/72/00323-2/2020. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A

határozat jogorvoslati része tájékoztatást adott arról, hogy a kézhezvételtől számított 30 napon belül – jogszabálysértésre hivatkozva – a Pécsi Törvényszékhez címzett, a Baranya Megyei Kormányhivatal ellen benyújtott keresettel annak bírósági felülvizsgálatát lehet kérni. A bírósággal való kötelező elektronikus kapcsolattartás esetén a keresetet az elsőfokú hatósághoz lehet benyújtani, annak hivatali kapujára. A jogi képviselő nélkül eljáró fél a keresetlevelet a polgári perben és a közigazgatási bírósági eljárásban alkalmazandó nyomtatványokról szóló 6/2019. (III. 18.) IM rendelet 19. mellékletében meghatározott nyomtatványon is előterjesztheti. A bírósági jogorvoslatot az adóigazgatásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 130. § (1) bekezdése alapján biztosította.

A kereset, a védírat

[3] A jogi képviselővel eljáró felperes a jogi képviselő által 2020. április 23-án elektronikus úton átvett határozat ellen – az alperesnél 2020. május 20-án általános célú elektronikus kéreleműrlap-szolgáltatás (a továbbiakban: e-papír) útján, továbbá a bíróságon 2020. május 21-én papír alapon – keresetlevelet terjesztett elő, amelyben az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését indítványozta. Előadta, hogy azért nem elektronikus úton terjesztette elő a keresetlevelét, mert az elsőfokú hatóság semmilyen elektronikus kapcsolattartási lehetőséggel nem rendelkezik, az elektronikus ügyintézés nem teszi lehetővé, ezért a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 39. § (3a) bekezdése szerint járt el, az alpereshez pedig elektronikus úton nyújtotta be a keresetlevelet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Veir.) 24. §-a alapján.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a 3.K.700.973/2020/12. szám alatti végzésével a felperes keresetlevelét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította, utalással a Kp. 39. § (1), (3) bekezdéseiben, a 49. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra. Rögzítette, hogy a Kp. 41. § (3)-(5) bekezdéseiben foglaltakat vizsgálva, ezek a rendelkezések nem alkalmazhatók az ott írt feltételek hiányában, ezért a bíróságon történő előterjesztésre jogszerű lehetősége a felperesnek nem volt. Megállapította, hogy a Kp. 39. § (1) bekezdése alapján a felperesnek – attól függetlenül, hogy a felperes vitatta, de nem bizonyította azt, hogy elektronikus benyújtás az elsőfokú szervnél nem volt lehetséges –, az elsőfokon eljáró közigazgatási szervnél kellett volna benyújtania a keresetlevelét, e helyett a bíróságnál és az alperesnél nyújtotta be azt, azaz a felperes téves helyen terjesztette elő a keresetlevelét. A Kp. 39. § (3) bekezdéséből – a contrario – következik, hogy jogi képviselővel eljáró felperes esetében a keresetlevelet nem lehet határidőben benyújtottnak tekinteni akkor sem, ha azt határidőben a bírósághoz vagy a másodfokú hatósághoz nyújtotta be. Az időközbeni jogszabályváltozásra figyelemmel a Kúria Kfv.VII.38.032/2019/9. számú végzésében foglaltakat nem tartotta alkalmazhatónak, ezért nem a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja, hanem az i) pontja alapján utasította vissza a

keresetlevelet. Kiemelte, hogy a Kp. Kommentár szerint a keresetlevél benyújtásának két összefüggő feltétele van: a benyújtás helye és ideje. Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) szerinti módon történő előterjesztés a benyújtás módjára és nem az előterjesztés helyére vonatkozik. Utalt arra is, hogy amennyiben fennálltak az E-ügyintézési tv. 9. § (4) bekezdésében foglalt kimentési okok, úgy a felperesnek az elektronikus előterjesztés helyett jogszerű lehetősége lett volna más módon (pl. papír alapon) benyújtani a keresetlevelet. A Kp. előírása szerint azonban keresetlevél benyújtásának helye mindenképpen adott, az alól nem ad felmentést a jogszabály. Utalt továbbá arra is a bíróság, hogy a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontjából következően sem alkalmazható a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja, mert ebben az esetben a felperes a bíróságnál újra benyújthatná a keresetlevelét, ugyanakkor erre a Kp. 39. § (3) bekezdése a jogi képviselővel eljáró fél esetén törvényes lehetőséget nem ad. A határozat jogorvoslati tájékoztatása tartalmazta a keresetlevél benyújtásának módját, határidejét és helyét, és a Kúria Kfv.IV.37.158/2020/5. és a Kfv.IV.35.051/2020/5. számú végzésében foglaltak szerint a jogalkotó a jogi képviselővel szemben a keresetlevél benyújtása tekintetében szigorúbb elvárást támaszt.

A fellebbezés, az észrevétel

[6] A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a Kp. 114. § (4) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezését azzal, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelheti a terhére azt, hogy a keresetlevelet nem az elsőfokú hatóságához nyújtotta be. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 39. § (1) és (3a) bekezdését, a 48. § (1) bekezdés i) pontját, l) pontját, a 49. § (1) bekezdés b) pontját, továbbá az E-ügyintézési tv. 9. § (1) bekezdés b) pontját, (4) bekezdését, 10. §-át, 13. § (1) bekezdését, 16. § (1) bekezdését, valamint az Air. 6. §-át és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (1)-(2) bekezdését, a 6. § (1)-(3) bekezdését; az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 7. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését, az Alaptörvény 28. cikkét, és a végzés ellentétes a Kúria Kf.39.128/2020/2. számú határozat [9]-[15] pontjaival, a Kúria Kf.38.032/2019/9. számú határozatának [11]-[16] pontjaival. Előadta, hogy elektronikus ügyintézésre volt kötelezett, ebből következően jelentősége volt az elektronikus benyújtás technikai feltételeinek, amellyel az eljáró bíróság nem volt tisztában. Az elérhető formanyomtatványok egyike sem volt alkalmas a keresetlevél benyújtására, továbbá a program csak Vajszló Nagyközség Önkormányzat elérhetőségét adja, nincs nyoma az elsőfokú adóhatóságnak, közvetlenül tehát nem volt benyújtható az elsőfokú adóhatósághoz a keresetlevél elektronikus úton. Az elsőfokú bíróság megkereste a NISZ Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt.-t és a 2020. szeptember 17. napján küldött válaszból egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú hatósághoz keresetlevelet benyújtani nem lehet és közvetlenül még most sem elérhető. A jogorvoslati tájékoztatás a határozatban pedig nem volt teljes körű, hiszen az kifejezetten azt tartalmazta, hogy a hivatali kapun keresztül tudja benyújtani elektronikus úton a keresetlevelét, ugyanakkor arról nem tájékoztatta, hogy az elsőfokú hatóság tárhelye elektronikus úton akként érhető el, hogy a Vajszló Nagyközség Önkormányzat opciót kell választania. Az Önkormányzat azonban nem azonos az elsőfokú adóhatósággal, így nem lehetett egyértelmű, hogy az Önkormányzat opciót kell választani. hatóságok eljárása a jóhiszeműség elvébe és a bizalmi elvbe is ütközik. Utalt arra is, hogy

telefonon az alperes jogtanácsosa arról tájékoztatta, hogy postán küldje el a beadványt a másodfokú hatósághoz vagy a bíróság részére. Nem foghat helyt az elsőfokú bíróság érvelése, miszerint az elsőfokú hatósághoz kellett volna benyújtania postai úton a keresetlevelét, mivel ekkor az elektronikus út igénybevételére vonatkozó kötelezettségét nem tudta volna teljesíteni. Kiemelte a Kúria Kf.II.39.128/2020/2. számú végzésében foglaltakat, amely kimondta, hogy a nem megfelelő tájékoztatás miatt még a jogi képviselővel eljáró felet sem érheti hátrány, mert az sértené a tisztességes eljáráshoz való jogot. Amennyiben a fél a benyújtás helyes módjáról nem lett tájékoztatva, úgy akár e-papír útján is előterjesztheti a keresetlevelét. A hivatkozott végzés utalt az Alaptörvény 28. cikkére, valamint a 7/2010. (XI. 8.) KK véleményben foglaltakra is. A felperes azonban hangsúlyozta azt is, hogy az E-ügyintézési tv. 16. § (1) bekezdése előírja az ilyen esetekre a hatóság tájékoztatási kötelezettségét is.

[7] Az alperes az észrevételében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását, mert a bíróság okfejtése és megállapításai helyesek, a döntése jogilag megalapozott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A fellebbezés alaptalan.

[9] A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és az észrevétel keretei között vizsgálta felül az elsőfokú bíróság végzését, és ennek eredményeként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság végzése helytálló, az abban foglaltakkal egyetértett, ezért a fellebbezés alapján az alábbiakat emeli ki.

[10] Az elsőfokú bíróság a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pont alapján utasította vissza a felperesi keresetlevelet, mert a felperesi jogi képviselő a keresetindítási határidőt nem tartotta meg. A felperes a fellebbezésében ezt vitatta, ezért a másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes határidőn belül terjesztette-e elő a keresetlevelét.

[11] A Kúria előjáróban arra mutat rá, hogy az időközbeni jogszabályváltozásra tekintettel a Kpkf.VI.39.839/2020/2. számú, 2020. október 5. napján kelt végzésében a felperes által a fellebbezésében felvetett jogkérdések kapcsán állást foglalt, a Kúria Kfv.VII.38.032/2019/9. számú végzésben foglalt állásponttól eltérő álláspontra jutott, melytől eltérni nem kíván, ezért az abban foglaltakat maradéktalanul fenntartja és erre tekintettel az alábbiakra mutat rá.

[12] Az elsőfokú bíróság arra alapította a döntését, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes nem a jogszabályban meghatározott helyen terjesztette elő a keresetét. A Kúria kiemeli, hogy ezt a tényt a felperes nem cáfolta és nem is vitatta, elismerte, hogy a keresetlevél az elsőfokú közigazgatási szerv helyett az elsőfokú bíróságnál, illetőleg az alperesnél került benyújtásra. Ezért a Kúriának a továbbiakban azt kellett vizsgálnia, hogy a jogi képviselő által nem a jogszabályban meghatározott helyen előterjesztett kereset megalapozza-e annak megállapítását, hogy a felperes nem határidőn belül nyújtotta be a keresetlevelet.

[13] A Kúria arra mutat rá, hogy a jogalkotó a téves helyen történő előterjesztést nem nevesítette külön visszautasítási okként, hanem ezt a körülményt a Kp. Kommentár értelmében a határidő megtartottságával összefüggésben kell vizsgálnia az elsőfokú

bíróságnak. A Kp. Kommentár a jogszabály értelmezésénél azt fejt ki, hogy a keresetindítási határidő és a keresetindítás helye két összefüggő feltétel, bármelyik feltétel elvétele ugyanolyan jogkövetkezménnyel jár. Másképp fogalmazva, a keresetlevélnek mind a téves helyre történő, mind a határidőn túli előterjesztése a határidő elmulasztása miatti visszautasítási ok megállapítását eredményezi. Ha a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét a jogszabályban meghatározott helyen is előterjeszti, a keresetindítási határidő megtartottságát vizsgálni kell. Amennyiben a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét kizárólag nem a jogszabályban meghatározott helyen nyújtja be (mint a perbeli esetben is), úgy a benyújtás helye alóli kivételeket vizsgálni kell. Ha megállapítható, hogy a benyújtás helye alóli kivételek nem állnak fenn, úgy a határidőben való benyújtás nem merülhet fel, a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pont alkalmazandó.

[14] A benyújtás helye alóli kivételeket a Kp. szabályozása a Kp. 41. § (3)-(5) bekezdéseiben (mely a felperes által sem vitatottan a perbeli esetben nem alkalmazandó), illetőleg a Kp. 39. § (3) bekezdésében tartalmaz, ha a jogi képviselő nélkül eljáró felperes a keresetlevelét tévesen a bírósághoz nyújtja be. Jelen esetben azonban a felperes jogi képviselővel járt el, így a Kp. 39. § (3) bekezdéséből a contrario következik, hogy a felperes esetében a keresetlevelet e szabályra alapítottan nem lehet határidőben benyújtottnak tekinteni.

[15] Az időközbeni jogszabálmódosítás további kivételt fogalmazott meg Kp. 39. § (3a) bekezdésében. A felperes a fellebbezésében erre alapítottan állította, hogy a keresetlevelet az elektronikus ügyintézés feltételei hiányában nem tudta az elsőfokú szervnél benyújtani. Hivatali kapuja csak Vajszló Nagyközség Önkormányzatának van, amely azonban nem azonos az elsőfokú adóhatósággal. A Kúria megjegyzi, hogy a felperes az elsőfokú határozat elleni fellebbezését is jogi képviselővel eljárva nyújtotta be, a benyújtás helye ugyanúgy az elsőfokú adóhatóság volt, és a fellebbezés benyújtása tekintetében a felterjesztő hatóság kifogást nem emelt, a fellebbezést szabályosan benyújtottnak tekintette. A fellebbezés benyújtása arra enged következtetni, hogy a felperesi képviselő tisztában volt a benyújtás helyével, módjával is, amely tény kihat a keresetlevél ugyanazon helyre való benyújtásának esetére is.

[16] Az elsőfokú bíróság nem az elektronikus kapcsolattartás szabályainak megsértését állapította meg, és nem is a keresetlevél benyújtása módjának jogszerűtlenségét rögzítette. A Kúria emiatt csupán utal arra, hogy a felperes nem bizonyította azt, hogy az elsőfokú hatósághoz elektronikus úton a keresetlevelet nem lehetett benyújtani, hiszen a NISZ Zrt. válaszában ilyen kijelentést nem tett, azt közölte válaszában, hogy a Vajszló Közös Önkormányzati Hivatal hivatali tárhely az e-Papír rendszerén keresztül megcímezhető a Vajszló Nagyközség Önkormányzat opció választásával. A NISZ Zrt. további megkeresését pedig a felperes nem tartotta indokoltnak. Ugyanakkor a Kúria utal arra is, amennyiben a felperes állítása bizonyított lett volna (miszerint elektronikus úton nem volt lehetőség az elsőfokú hatósághoz a keresetlevelet benyújtani), úgy az E-ügyintézési tv. 9. § (4) bekezdés a)-c) pontjaiban foglaltak szerint a hátrányos jogkövetkezmény nem alkalmazható, azaz a felperes ebben az esetben postai úton is jogszerűen előterjeszthette volna a keresetlevelét az elsőfokú adóhatóságnál, és a felperes sem állította a fellebbezésében, hogy postai úton sem volt lehetséges az elsőfokú adóhatóságnál előterjeszteni a keresetlevelét. Mindezek miatt téves – és csupán feltételezés – az a felperesi állítás, miszerint, ha az elsőfokú hatósághoz nyújtja be a keresetlevelet, akkor a bíróság az elektronikus út be nem tartása miatt visszautasítja a keresetlevelét, ez különösen nem igaz, ha a felperes igazolja az eltérő benyújtás módjának az indokát. Másrészt rá kell mutatni arra is, hogy a Kp. 39. § (3a) bekezdésében foglalt kivételi szabály fennállása nem került bizonyításra a felperes részéről,

az alperes 4. sorszám alatt nyilatkozott arról, hogy az elektronikus kapcsolattartás biztosított volt, nem állt fenn az elsőfokú adóhatóságnál átmeneti vagy tartós szolgáltatáskiesés.

[17] Mindezek alapján a felperes nem volt jogosult a bíróságra benyújtani a keresetlevelét. A Kúria kiemeli azt is, mivel a visszautasítás oka a téves helyre történő benyújtásból eredő elkészttség volt, így a határozatban foglalt jogorvoslati tájékoztatásnak csak annyiban volt jelentősége, hogy tartalmazta-e azt, hogy az elsőfokú hatósághoz kell benyújtani a keresetlevelet. A határozat ezt a tájékoztatást egyértelműen tartalmazta.

[18] Mindezek alapján - a Kp. 39. § (3a) bekezdésben foglalt feltételek hiányában - az időközbeni jogszabályváltozásra is figyelemmel, a téves helyre való benyújtás esetére a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjának alkalmazása értelmetlenné és feleslegessé tenné, kiüresítené a Kp. 39. § (3) bekezdésében foglalt kivételt tartalmazó szabályt, továbbá kiüresedne a 39. § (1) bekezdésének utolsó mondata is, hiszen ebben az esetben a jogi képviselővel eljáró fél akár a határidőn túl is benyújthatná közvetlenül a bíróságnál a keresetlevelét, mert a Kp. 49. § (1) bekezdése alapján a keresetlevél benyújtásának joghatásai fennmaradása szabályai alkalmazhatósága miatt a keresetlevelet újból benyújthatja, mely e szabály kijátszásához vezetne.

[19] Továbbá a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontjában foglalt a „nem a jogszabályban meghatározott módon” kitétel nem a téves helyre, hanem az E-ügyintézési tv.-ben meghatározott módtól eltérően, a nem megfelelő elektronikus nyomtatványon történő, téves módon való benyújtást jelenti, amelynek elvétése esetén a Korm.r 7. § (1) bekezdése előírja a szolgáltató részéről a benyújtó erről való tájékoztatását. A jogi képviselővel eljáró fél esetén a benyújtás helyét a Kp. 39. § (1) bekezdése szabályozza, és attól eltérést csak a Kp. 41. § (3)-(5) bekezdése, 39. § (3) és (3a) bekezdése enged. Ilyen kivételek fennállásának hiányában a téves helyre benyújtás nem jelenti a „nem a jogszabályban meghatározott módon” való előterjesztést, mert ez utóbbi kitételt az E-ügyintézési tv. és a Korm.r. szabályozza, azaz a Kp. 48. (1) bekezdés l) és m) pontjainak értelmezése csak a E-ügyintézési tv. és a Korm.r. előírásai szerint lehetséges, míg a téves helyre történő előterjesztés a Kp. 48. (1) bekezdés i) pontja alkalmazásához vezet, ha a Kp. 39. § (1) bekezdéstől eltérő helyre való benyújtás feltétele nem áll fenn és e jogszabály szerinti helyre, határidőben keresetlevél nem került előterjesztésre.

[20] A fentiekben kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a téves helyre történő benyújtás és a téves módon történő benyújtás egymástól eltérő, két különböző eset, továbbá ennek megfelelően más-más jogkövetkezménnyel járnak. A bíróság a benyújtás helye alóli kivételek hiányában helytállóan állapította meg, hogy a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti helyre keresetlevél benyújtására nem került sor, így határidőben előterjesztett keresetlevél az ügyben nincs, ezért a téves helyre benyújtott keresetlevél elkésztettnek tekintendő.

[21] Mindezek miatt a Kúria – a jogszabályváltozásra is tekintettel – nem tért el a Kfv.VI.39.839/2020/2. számú végzésében foglaltaktól, és az elsőfokú bíróság végzését – annak helyes indokainál fogva ---, a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján az indokolás fenti pontosításával helybenhagyta.

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[24] Az alperes perköltség iránti igénnyel nem élt, ezért arról a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81., 82. §-ai alapján rendelkezni nem kellett.

[25] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. február 8.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő